

Elevtale 2020 v. student Kristoffer Frahm Desmareth

Hej alle sammen.

Så blev vi sgu studenter, tillykke med det! Jeg synes lige, at vi skal starte med at give en kæmpe hånd til os selv og hinanden (klap kort).

Jeg har jo fået den kæmpe store ære at holde denne elevtale til jer. Det er stort for mig at få lov til at stå foran jer og sige et par ord til jer, om end jeg desværre ikke kan gøre det live for jer alle. Jeg ved jo, at I garanteret allerede har hørt en masse lange taler, der hylder jer inden i dag. Og I kommer garanteret til at høre mange flere det næste stykke tid. Derfor har jeg besluttet mig for at holde mig kort og kontant, selvom jeg måske ikke er så god til det, så I måske husker den her tale som ”den der gode tale, der ikke tog så lang tid”.

Da jeg sad derhjemme og skulle skrive talen, kom jeg til at tænke på hvad der mon kunne definere os som årgang. Jeg havde flere ting oppe at vende, men jeg blev ved med at vende tilbage til de samme ord; ”NYT, NYT, NYT”. Og det er ikke fordi vi kører i dyre biler og smider med penge til højre og venstre som Jeppe Kaufmann. Lad mig forklare.

Gennem hele livet har mange af os været vant til at være de NYE som den første årgang børn fra det nye årtusind. Og det med at være de NYE kan man specielt se på vores gymnasietid.

For da vi, for efterhånden 3 år siden, startede på gymnasiet her, var vi de første til at gå i gymnasiet med den NYE gymnasiereform. Det betyder, at vi gennem hele vores gymnasietid har været vant til at være forsøgskaniner på en lang række af NYE tiltag. Vi startede med at gå i NYE grundforløbsklasser, det var der ikke nogen, der havde prøvet før, med en masse mennesker som vi ikke kendte og som i bund og grund ikke havde samme faglige interesser som os selv. Alligevel kom vi godt igennem det, og den første tid på gymnasiet er noget af det jeg personligt bedst kan huske fra de sidste tre år. Og det må jo betyde, at det har været meget godt.

Men da vi lige havde fundet os til rette og havde fået en god fornemmelse af hvad gymnasiet er, blev det hele vendt på hovedet. Vi kom i NYE klasser, fordi vi valgte en af mange studieretninger, der ellers også var NYE. Pludselig skulle vi starte (næsten) helt forfra. Det gik dog rimelig hurtigt med at blive rystet sammen i de nye klasser og jeg er sikker på at jeg taler på vores alles vegne, når jeg siger at jeg for alt i verden ikke kunne have ønsket mig en bedre klasse end den jeg kom i.

Gennem hele vores gymnasietid er vi også blevet mødt med et utal af NYE tiltag. Heldigvis (eller uheldigvis), var de ikke kun NYE for os. Det har resulteret i, at når vi skulle spørge efter hjælp hos dem, der egentlig burde have styr på hvad det var vi skulle, altså vores fantastiske lærere, er vi blevet mødt med et (træk på skulderne). Vi fandt ud af det alligevel og klarede os hele vejen til 3.g.

Men bedst som vi troede ”Nu har vi sgu styr på det, nu kan der ikke komme flere NYE og uventede tiltag”, var der en kineser, der besluttede sig for at spise en lille, virusbefængt flagermus. Det resulterede i at den forbandede coronavirus spredte sig til Danmark. Endnu en gang skulle vi omstille os til noget NYT. En NY måde at få undervisning på og ikke mindst et NYT og noget anderledes SRP-forløb. Men som I jo ved, klarede vi det endnu engang og nu står vi her som studenter. Selvom det har været hårdt til tider, så står vi her i dag. Det er fandme godt gået!

Men hvad er så min pointe med det her? Til at opsummere, vil jeg gerne fortælle en lille anekdote. Bare rolig, den er ikke fra dengang min far var dreng for omkring 100 år siden. Den er fra i sidste uge. Det var nærmere bestemt den dag, hvor Kamilla kom og spurgte mig, om jeg ikke lige havde lyst til at holde en tale foran alle jer. Hvis jeg var blevet spurgt om det spørgsmål for bare 3 år siden, inden jeg startede her, havde jeg højst sandsynligt sagt nej, fordi jeg havde været bange for udfordringen og bange for at springe ud i noget NYT uden at have tænkt det godt og grundigt igennem. Men i stedet sagde jeg ja, uden at tøve (i hvert fald næsten).

Og det med at turde at springe ud i det, at turde at prøve noget NYT uden rigtigt at være forberedt, det er noget af det allervigtigste som vores gymnasietid har lært os. Vi er ikke bange for det NYE og det ukendte. Det er en tilgang til tingene og en egenskab, som vi med 100 procents sikkerhed kommer til at få så meget gavn af i den fremtid, der nu går os i møde. Derfor vil jeg gerne sige kæmpe mange gange tak til Midtfyns Gymnasium. Men ikke blot for det, også for alle de andre vigtige ting, som vi tager med videre herfra. Her taler jeg om

- De NYE venner, som vi har fået, som vi kommer til at ses med mange år ud i fremtiden, måske endda resten af livet
- De NYE oplevelser, som vi har fået på gymnasiet og i vores gymnasietid som vi aldrig vil glemme
- De NYE sider af os selv, som vi aldrig havde fundet uden hjælp fra det klart bedste gymnasium. I hvert fald det bedste gymnasium på Midtfyn.

- De NYE muligheder, ikke blot for at uddanne os videre, men også de NYE muligheder for at se verden på en NY måde. Muligheden for at have verden for sine fødder og vide at alt er muligt

Alt dette, og meget mere til, har vi fået givet ved at gå på Midtfyns Gymnasium. Så skal vi ikke lige give skolen og ikke mindst dens dejlige lærere en hånd også? Det vil jeg i hvert fald gøre (klap).

Nå, jeg havde jo lovet at holde det kort. Men inden jeg runder af, vil jeg lige snakke om Corona igen. For den her lortevirus har gjort vores sidste tid på gymnasiet noget anderledes og har gjort, at mange de ting, vi havde glædet os rigtig meget til, ikke helt blev som vi havde forestillet os det. Men den har ikke kun bragt dårlige ting. Tænk f.eks. på alle de timer, vi har kunne bruge sammen med hinanden i den sidste tid i stedet for at læse til eksaminer. Et eller andet sted bør vi næsten sige tak til corona, fordi vi er sluppet afsted med den nemmeste studentereksamen nogensinde.

Med disse ord vil jeg slutte af og bare endnu engang sige:

Tillykke til de NYE studenter!